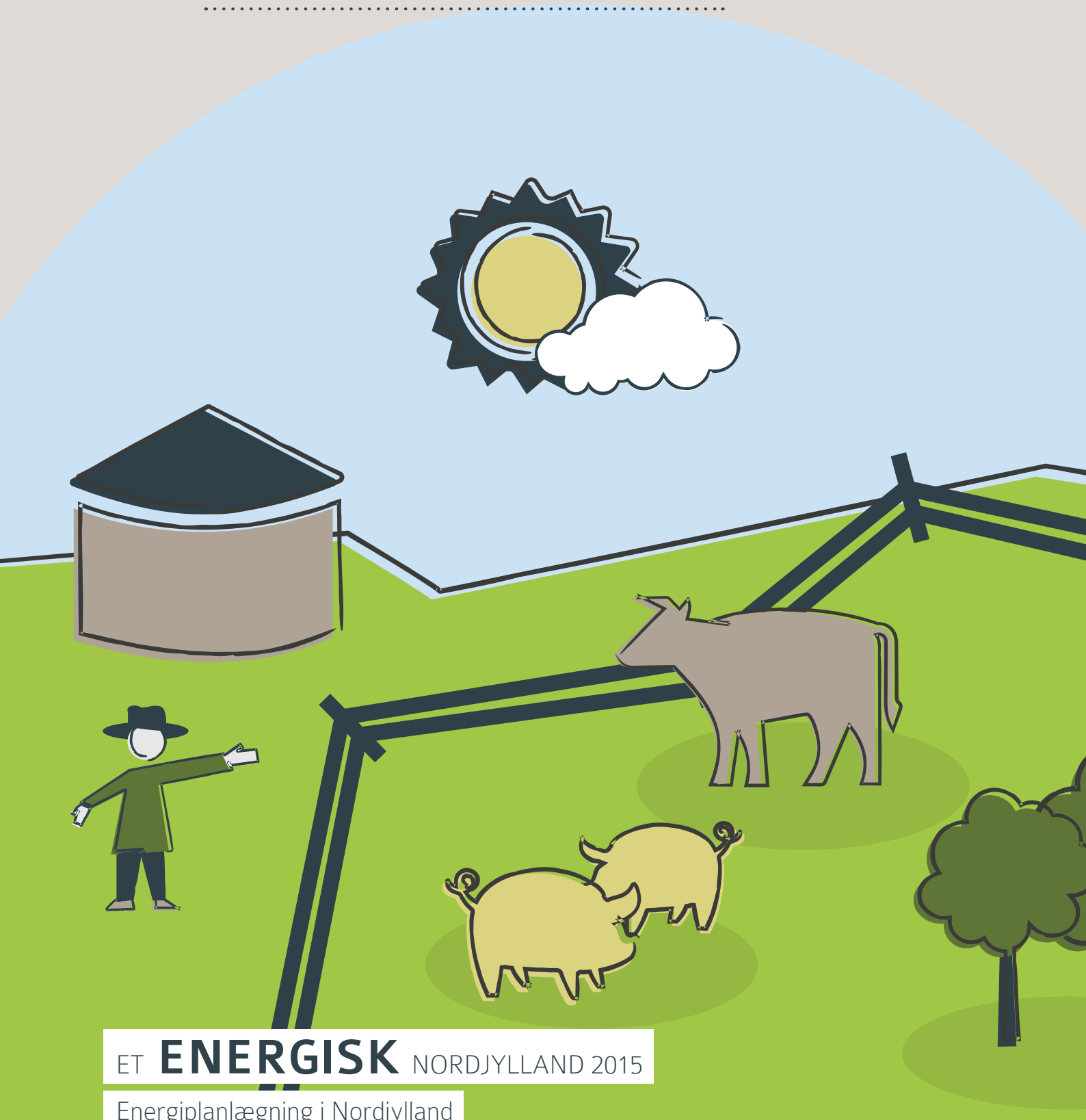

Redegørelse om muligheder for kommunal deltagelse i **BIOGAS OG OPLAGRING AF ELEKTRICITET VIA ELEKTROLYSE**

.....

ET **ENERGISK** NORDJYLLAND 2015

Energiplanlægning i Nordjylland

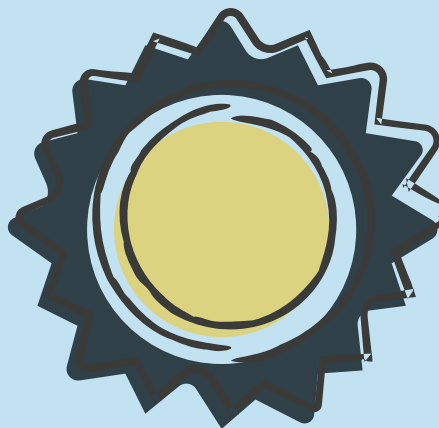
Udarbejdet af:

Advokatfirmaet
energi & miljø

Sagsansvarlig
Pernille Aagaard Truelsen
Partner, advokat (L), ph.d.

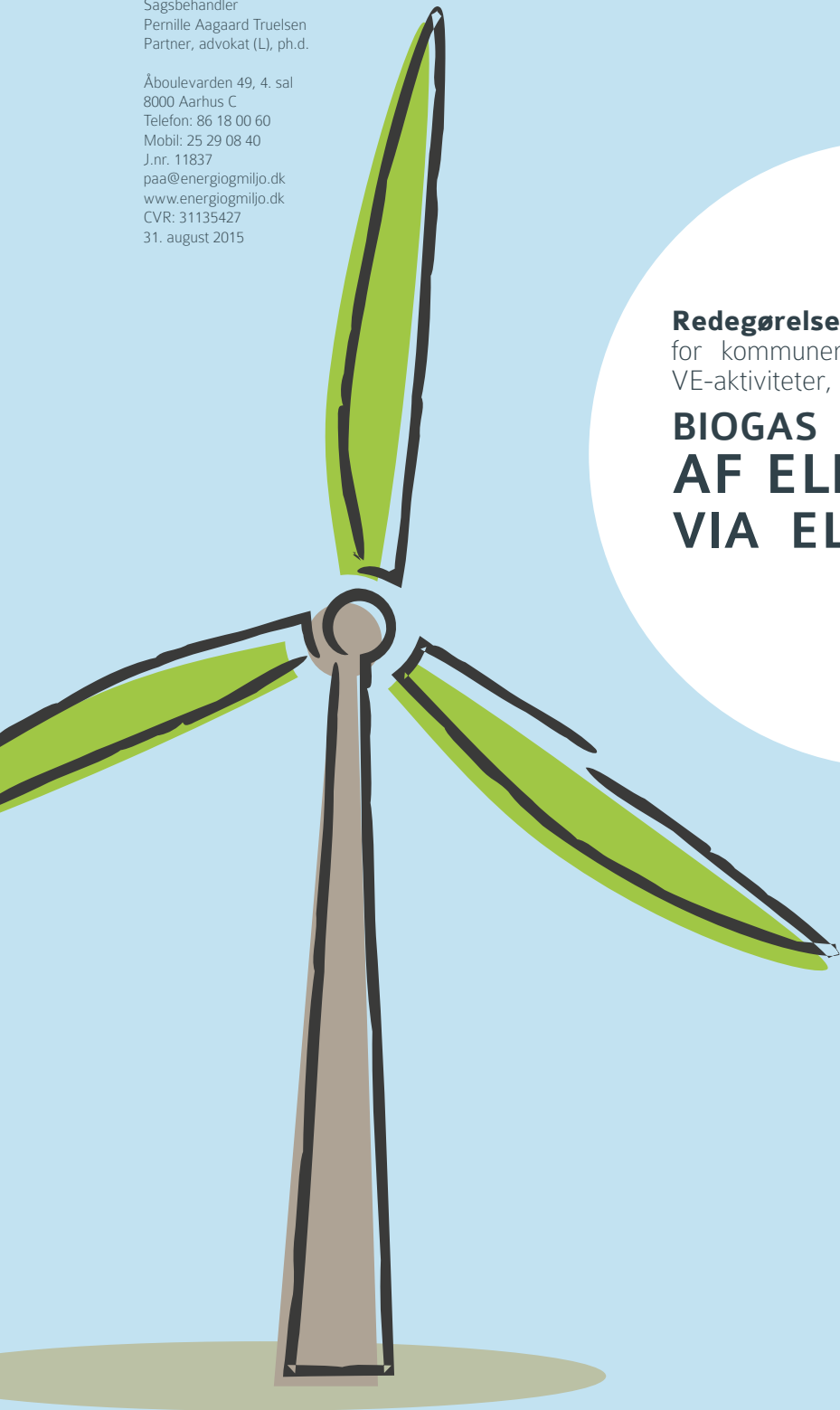
Sagsbehandler
Pernille Aagaard Truelsen
Partner, advokat (L), ph.d.

Åboulevarden 49, 4. sal
8000 Aarhus C
Telefon: 86 18 00 60
Mobil: 25 29 08 40
J.nr. 11837
paa@energiogmiljo.dk
www.energiogmiljo.dk
CVR: 31135427
31. august 2015

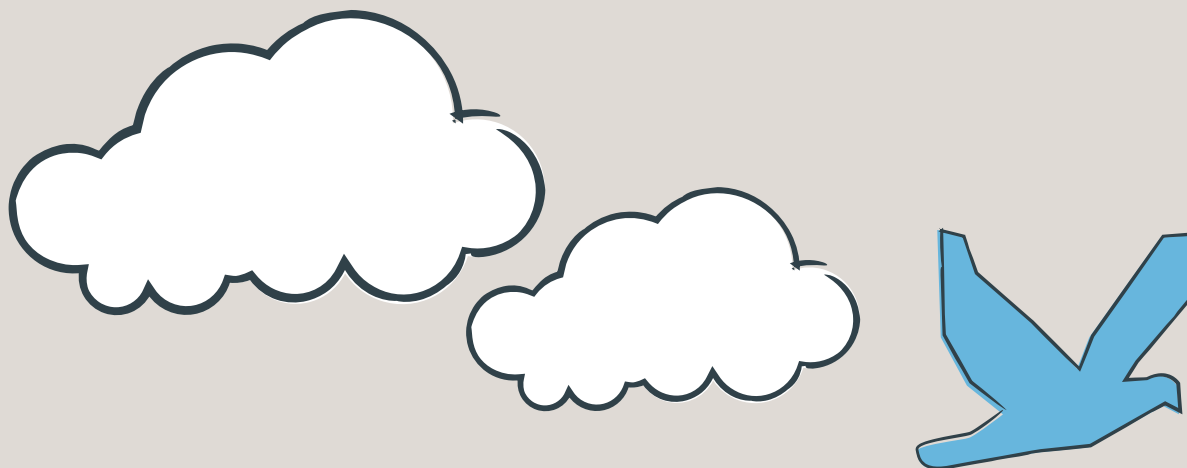
Redegørelse om: hjemmelsgrundlaget
for kommuners deltagelse i specifikke
VE-aktiviteter, herunder opgradering af

BIOGAS OG OPLAGRING AF ELEKTRICITET VIA ELEKTROLYSE

Indhold

1.	Indledning	4
2.	Hjemmelsgrundlaget for kommunale aktiviteter efter varmemforsyningsloven, naturgasforsyningsloven og elforsyningsloven	5
	2.1 Varmeforsyningsloven	5
	2.2 Naturgasforsyningsloven	5
	2.3 Elforsyningsloven	6
3.	Vurdering af specifikke aktiviteter:	8
	3.1 Opgradering af biogas og distribution af opgraderet biogas i naturgasnettet	8
	3.2 Opgradering af biogas til transportformål	8
	3.3 Lagring af vindmøllestrøm mv. via elektrolyse.....	8
	3.4 Små elproduktionsanlæg.....	9
4.	Overordnet vurdering og anbefalinger	10

1. Indledning

I denne redegørelse vurderes det, hvorvidt kommuner med hjemmel i gældende lovgivning vil kunne deltage i en række nærmere angivne aktiviteter især på området for vedvarende energi (VE).

Det drejer sig konkret om aktiviteter vedrørende opgradering biogas, herunder med henblik på transportformål, og oplagring af vindmøllestrøm via elektrolyse samt etablering og drift af såkaldte minikraftværker til forsyning af kommunens egne bygninger.

Redegørelsen er opbygget sådan, at der i afsnit 2 først redegøres generelt for det relevante retsgrundlag i form af varmeforsyningsloven, naturgasforsyningsloven og el-forsyningsloven.

Afsnit 3 indeholder vores vurdering af hjemmelsgrundlaget for de specifikke aktiviteter og eventuelle organisatoriske krav hertil.

Vores overordnede vurderinger og anbefalinger fremgår af afsnit 4.

Redegørelsen vil med fordel i øvrigt kunne læses i sammenhæng med vores anden redegørelse om de organisatoriske betingelser for kommunal deltagelse i VE-baseret elproduktion.

2. Hjemmelsgrundlaget for kommunale aktiviteter efter varmemeforsyningsloven, naturgasforsyningsloven og elforsyningsloven

2.1 VARMEFORSYNINGSLØVEN

Kommunernes hjemmel til at etablere og drive kollektiv varmemeforsyningsvirksomhed fulgte tidligere af kommunalfuldmagtsreglerne. Med virkning fra den 1. juli 2015 blev hjemmelen lovfæstet¹ ved en ny bestemmelse i varmemeforsyningslovens² § 2 b, stk. 1.

Efter varmemeforsyningslovens § 2 b, stk. 1, kan en kommune således - alene eller sammen med andre kommuner eller private virksomheder - med henblik på varmemeforsyning af kommunen varetage kollektiv varmemeforsyningsvirksomhed som defineret i lovens § 2, stk. 1, samt indvinding af geotermisk energi og varmemeforsyning til andre formål end rumopvarmning, herunder procesformål, hvis energiforbruget hertil er under halvdelen af energiforbruget til den samlede varmeproduktionen.

Ved kollektive varmemeforsyningsvirksomhed forstås efter lovens § 2, stk. 1, produktion og levering af opvarmet vand, damp eller gas til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand på de anlæg, som bestemmelsen omfatter.

Det gælder fx anlæg til produktion og distribution af biogas, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, og fjernvarmemeforsyningsanlæg, solvarmeanlæg, affaldsforbrændingsanlæg mv., herunder varmepumper til kombineret produktion af varme og køling og kraftvarmeanlæg med en eleffekt på 25 MW eller derunder, jf. nr. 3.

Efter lovens § 2 b, stk. 2, kan en kommune endvidere varetage varmemeforsyningsvirksomhed med henblik på varmemeforsyning i andre kommuner. Det forudsætter dog, at udvidelsen af kommunens forsyningsområde er sket som følge af gennemførelse af et godkendt varmemeforsyningsprojekt eller som følge af overtagelse af en virksomhed og der er fysisk forbindelse mellem varmedistributionsnettene i og uden for kommunen.

Kommunen kan endvidere varetage eller deltage i virksomhed med nær tilknytning til sin eksisterende varmemeforsyningsvirksomhed efter lovens § 2 f, stk. 1. Den tilknyttede virksomhed skal efter bestemmelsens stk. 2

udøves på kommercielle vilkår i et selskab med begrænset ansvar. Den tilknyttede aktivitet kan efter stk. 3 i øvrigt udøves i samme selskab som hovedvirksomheden. Det forudsætter dog, at nettoomsætningen fra den tilknyttede aktivitet udgør mindre end 10 pct. af selskabets varmemepriismæssige udgifter og omkostninger over en 3-årig periode, ligesom den tilknyttede virksomheds samlede nettoomsætning ikke må overstige 10 mio. kr., og den tilknyttede virksomhed i øvrigt skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra hovedvirksomheden.

Derimod gælder der ikke nogen krav til organiseringen af selve den kommunale varmemeforsyningsvirksomhed (hovedvirksomheden), der som udgangspunkt således enten kan være placeret i kommunens forvaltning eller drives i selskabsform.

2.2 NATURGASFORSYNINGSLØVEN

Hjemmelen for kommuners deltagelse i naturgasforsyningsvirksomhed følger af naturgasforsyningsloven³. Lovens anvendelsesområde er fastsat i § 2, der lyder således:

"§ 2. Loven finder anvendelse på transmission, distribution, forsyning og oplagring af naturgas, herunder flydende naturgas (LNG). Loven finder desuden anvendelse på tilstødende naturgasforsyningssystemer.

Stk. 2. Loven finder også anvendelse på biogas, gas fra biomasse og andre typer gas, i det omfang sådanne gasser teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet.

Stk. 3. Loven gælder på land, søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på transmissionsnet på søterritoriet, i den eksklusive økonomiske zone og på dansk kontinentalsokkelområde, der ikke har tilslutning til det danske naturgasforsyningsnet.

¹ Lov nr. 745 af 1. juni 2015 om ændring af lov om varmemeforsyning og byggeloven (Kommuners adgang til varetagelse af varmemeforsyningsvirksomhed samt bygningsopvarmning baseret på vedvarende energi mv.). ² Lov om varmemeforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014. ³ Lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 25. november 2013.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg og mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bestemme, at transmissionsselskaber, hvis anlæg ikke har direkte indflydelse på det danske naturgasmarked, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser."

Selve hjemmelen findes i lovens § 5, stk. 1, hvorefter kan kommuner deltage i virksomhed omfattet af § 2.

Hvis naturgasforsyningsaktiviteten efter § 2 består i distributionsvirksomhed, følger det af lovens § 5, stk. 2, at den enten skal udøves i et kommunalt fællesskab efter kommunestyrelseslovens § 60 eller i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan dog tillade, at en kommune varetager distributionsvirksomhed, eller at distributionsvirksomheden udøves i en anden organisationsform.

Alle andre kommunale naturgasforsyningsaktiviteter end distributionsvirksomhed skal udøves i selvstændige selskaber med begrænset ansvar, jf. lovens § 5, stk. 2, ligeledes.

Kommuner kan efter lovens § 5, stk. 3, også deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning til en ek-

sisterende naturgasforsyningsaktivitet efter § 2, som kommunen varetager eller deltager i (såkaldt tilknyttede aktiviteter), eller som er begrundet i særlige forhold vedrørende udbredelsen af naturgas.

Det følger af forarbejderne til lovens § 5, stk. 3, at der skal være en naturlig og nær sammenhæng mellem den eksisterende naturgasforsyningsaktivitet efter lovens § 2 (også kaldet hovedvirksomheden) og den tilknyttede aktivitet. Hovedvirksomheden skal bl.a. således være reel og ikke blot en aktivitet, som udøves for at kunne udøve den tilknyttede aktivitet.

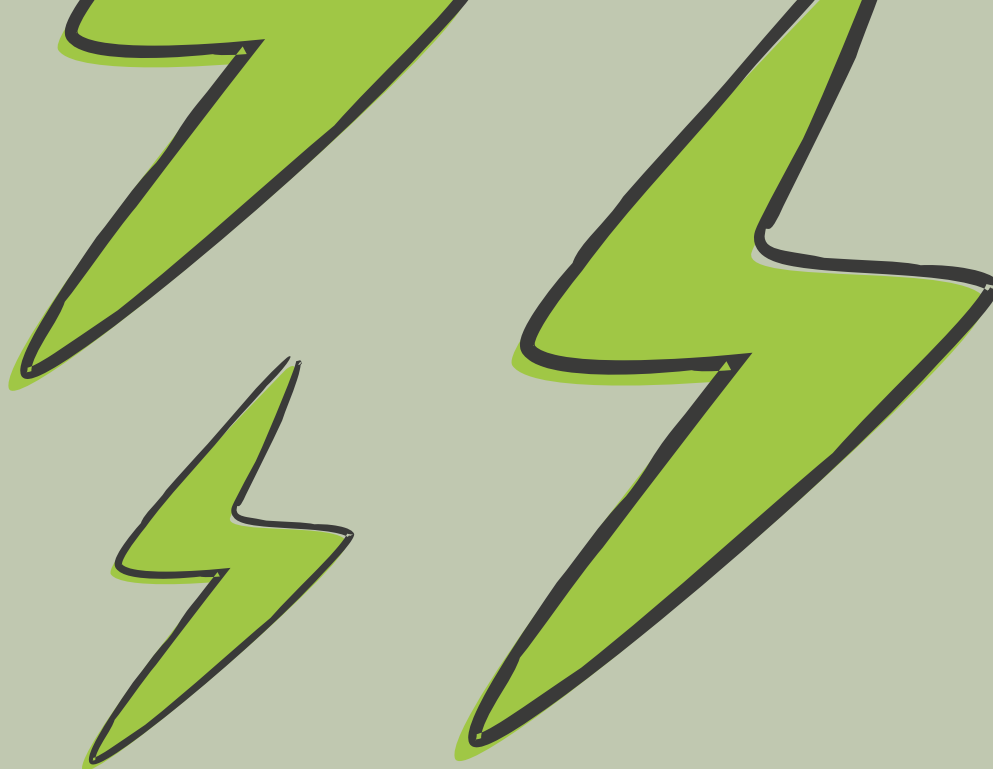
Efter lovens § 5, stk. 3, kan en kommune endvidere deltage i produktion af biogas gennem et fælleskommunalt naturgasselskab, som eksisterede den 2. maj 2012.

Tilknyttede aktiviteter og de andre nævnte aktiviteter efter lovens § 5, stk. 3, skal i øvrigt udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar, jf. lovens § 5, stk. 4.

2.3 ELFORSYNINGSLOVEN

Elforsyning hører traditionelt til de opgaver, som kommuner antages at kunne varetage på ulovbestemt grundlag, dvs. med hjemmel i kommunalfuldmagten.

Med vedtagelsen af elreformen i 1999 blev markedet for produktion og handel med elektricitet liberaliseret. For

at skærme kommunerne mod den øgede økonomiske risiko ved at agere på et kommercielt marked blev kommunal elforsyningsvirksomhed underlagt et krav om selskabsudskillelse.

Kravet fremgår af elforsyningslovens⁴ § 4, stk. 1, hvorefter kommuner (kun) må deltage i elforsyningsvirksomhed, når virksomheden varetages af et selskab med begrænset ansvar.

Undtaget er alene netvirksomhed med færre end 100.000 forbrugere og produktion af elektricitet ved afbrænding af affald, der således fortsat vil kunne udøves af kommunen selv.

Ved elforsyningsvirksomhed forstås efter lovens § 2, stk. 1, i øvrigt produktion, transport, handel og levering af elektricitet.

Kravet om selskabsudskillelse i lovens § 4, stk. 1, omfatter således også elproduktion baseret på vedvarende energi, herunder i form af solceller og vindmøller.

Efter elforsyningslovens § 4, stk. 2, kan kommuner endvidere deltage i anden virksomhed, som har nær tilknytning til deres eksisterende elforsyningsvirksomhed.

Hvilke tilknyttede aktiviteter kommuner konkret vil kunne deltage i efter lovens § 4, stk. 2, er reguleret i bekendtgørelsen om tilknyttede aktiviteter⁵.

Kredsen af tilladte aktiviteter afhænger af kommunens eksisterende elforsyningsvirksomhed (hovedvirksomheden). Hvis hovedvirksomheden fx består i elproduktion, kan kommunen deltage i følgende former for tilknyttet virksomhed hertil, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2:

1. Udnyttelse af overskuds- og biprodukter fra elproduktion
2. Anvendelse af elproducerende anlæg som demonstrationsanlæg
3. Forsknings-, udviklings, og demonstrationsvirksomhed vedrørende egen hovedvirksomhed
4. Energirådgivning i udlandet vedrørende egen hovedvirksomhed
5. Serviceopgaver for andre elproduktionsvirksomheder vedrørende elforsyningsvirksomhed

Den tilknyttede virksomhed skal efter elforsyningslovens § 4, stk. 3, udøves på kommercielle vilkår i et selskab med begrænset ansvar. Dette selskab kan godt være det samme selskab, som hovedvirksomheden udøves i.

⁴ Lov om elforsyning, jf. lovebkendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013, som ændret senest ved lov nr. 1498 af 23. december 2014.

⁵ Bekendtgørelse nr. 1133 af 27. november 2008 om kommuners og Energinet.dk's deltagelse i anden virksomhed, som har nær tilknytning til deres hovedvirksomhed efter elforsyningsloven.

3. Vurdering af specifikke aktiviteter:

3.1 OPGRADERING AF BIOGAS OG DISTRIBUTION AF OPGRADERET BIOGAS I NATURGASNETTET

Opgraderet biogas, som teknisk og sikkert kan injiceres og transporteres gennem naturgassystemet, er omfattet af naturgasforsyningslovens anvendelsesområde efter lovens § 2, stk. 2.

Selve opgraderingsprocessen er imidlertid ikke, da opremsningen af de omfattede naturgasaktiviteter i lovens § 2, stk. 1, kun nævner transmission, distribution, forsyning og oplagring.

Kommuner kan derfor heller ikke varetage opgradering af biogas med hjemmel i lovens § 5, stk. 1.

Opgradering af biogas anses derimod for en tilknyttet aktivitet efter lovens § 5, stk. 3, og vil således kunne varetages af en kommune som led i en eksisterende naturgasforsyningsaktiviteter (hovedvirksomhed) efter § 2. Det følger af forarbejderne til den lovændring⁶, hvorved lovens § 5, stk. 3, blev udvidet til også at omfatte biogasproduktion gennem et fællesskommunalt naturgasselskab, som eksisterede den 2. maj 2012.

Der gælder de samme grænser herfor som ved udøvelsen af tilknyttede aktiviteter generelt.

Aktiviteter med opgradering af biogas i henhold til naturgasforsyningsloven er således forbeholdt de kommuner, som deltager i en eksisterende naturgasforsyningsvirksomhed allerede.

Distribution af opgraderet biogas vil derimod altid være omfattet af hovedvirksomheden efter lovens § 5, stk. 1, jf. 2, stk. 2, jf. stk. 1, og alene være underlagt de organisatoriske krav, der følger af lovens § 5, stk. 2.

Det vil bero på en konkret vurdering, om en kommune, der som sin eneste naturgasforsyningsaktivitet varetager distribution af opgraderet biogas fra et privatejet opgraderingsanlæg, efterfølgende vil kunne deltage i driften af anlægget som en tilknyttet aktivitet.

3.2 OPGRADERING AF BIOGAS TIL TRANSPORTFORMÅL

Naturgasforsyningsloven forholder sig ikke til, hvordan naturgassen anvendes i aftagerleddet, herunder om naturgassen anvendes med henblik på rumopvarmning, industriel produktion - eller til transportformål.

Hvis en kommune med hjemmel i naturgasforsyningsloven deltager i aktiviteter med opgradering af biogas, er det i forhold hertil således underordnet, om kommunen ønsker at bidrage med brændsel til transportsektoren, eller om deltagelsen har et helt andet formål.

Aktiviteten som sådan skal blot have hjemmel i naturgasforsyningsloven, hvilket vil være tilfældet, hvis de ovennævnte betingelser i afsnit 3.1 er opfyldt. Det gælder navnlig kravet om, at der skal være tale om en tilknyttet aktivitet til en allerede eksisterende naturgasforsyningsvirksomhed, jf. lovens § 5, stk. 3.

3.3 LAGRING AF VINDMØLLESTRØM MV. VIA ELEKTROLYSE

Elektrolyse er en proces, hvor man ved hjælp af elektricitet fremstiller nye forbindelser. Når elektrolyse anvendes i forbindelse med vedvarende energi, bruges processen sædvanligvis til fremstilling af brint eller syntesegas.

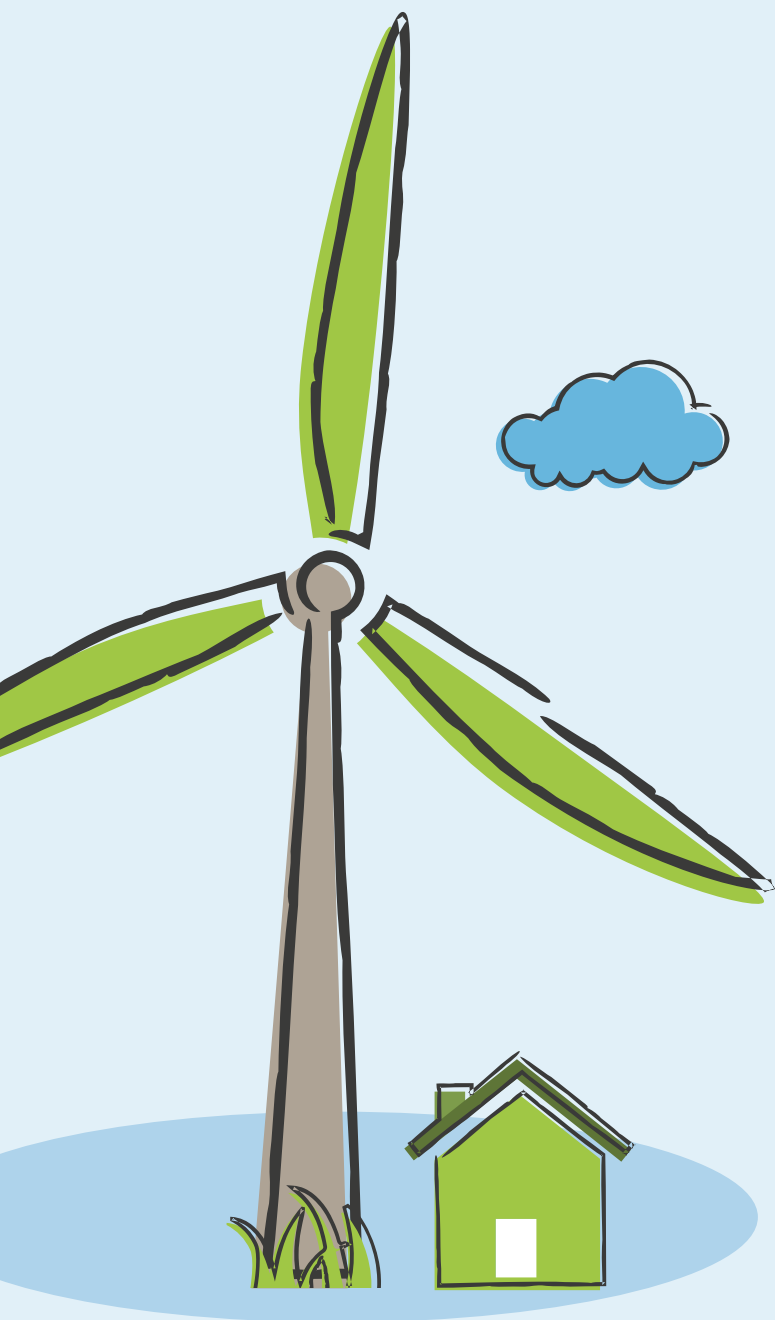
Anvendelsen af elektrolyse som lagringsmekanisme i elsystemet er omtalt i den danske brintstrategi fra juni 2005⁷:

"På elproduktionsområdet udgør den stigende mængde af uregulerbar vindkraft en udfordring for energiforsyningen. Anvendelse af 'overskydende eller billig' vindkraft-el til produktion af brint ved elektrolyse og lagring af brinten med henblik på anvendelse i 'dyre' perioder kan være et vigtigt middel til at sikre stabile markedsforhold og øge fleksibiliteten for elproduktionen."

⁶ Lov nr. af 576 af 18. juni 2012 om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk (Støtte til vindmøller på land, biogas og eksisterende industrielle kraftvarmeværker samt forlængelse af puljen til nye VE-teknologier mv.). ⁷ Brintteknologier - strategi for forskning, udvikling og demonstration i Danmark (Energi styrelsen, juni 2005).

Kommunale elforsyningsvirksomheder vil til brug for deres egen elproduktion kunne producere brint via elektrolyse og oplagre denne for at sikre balance i produktionen og en økonomisk optimal afsætning af elektriciteten på længere sigt.

En sådan produktion til eget brug må efter vores vurdering således anses for en del af elforsyningsvirksomhedens hovedaktivitet efter lovens § 4, stk. 1, idet elektrolyseprocessen reelt da blot indgår som et mellemlid i den samlede elproduktion.

Elforsyningsvirksomheden vil derimod ikke kunne afsætte den producerede brint til tredjemand. Brintproduktion i sig selv har således ikke karakter af elproduktion og er derfor heller ikke omfattet af de aktiviteter, som kommuner kan deltage i med hjemmel i elforsyningslovens § 4, stk. 1. Det gælder, selvom brinten produceres ved elektrolyse baseret på elektricitet fra en eksisterende kommunal elproduktion. Brintproduktion ved elektrolyse indgår heller ikke i bekendtgørelsens opregning af lovligt tilknyttede aktiviteter til en sådan elproduktion efter lovens § 4, stk. 2, jf. bekendtgørelsen om tilknyttede aktiviteter § 3, stk. 2.

Hjemmelen til kommunal elforsyningsvirksomheden i elforsyningslovens § 4 suppleres dog af kommunalfuldmagtsreglerne. En kommunal elforsyningsvirksomhed vil efter almindelige kommunalretlige grundsætninger om produktion til eget brug i princippet således kunne varetage produktion og salg af brint til ejerkommunen. Der gælder dog samtidig det krav efter kommunalfuldmagtsreglerne, at en kommune som udgangspunkt ikke vil kunne overlade udførelsen af en kommunal opgave til et selskab med begrænset ansvar og samtidig bevare rådigheden over opgaven.

Da elforsyningsvirksomheden efter elforsyningslovens § 4, stk. 1, jo under alle omstændigheder skal være organiseret i et selskab med begrænset ansvar, vil muligheden for at afsætte brint til ejerkommunernes eget brug i praksis være begrænset til de elforsyningsvirksomheder, hvor en enkelt kommune ikke har den bestemmende indflydelse i selskabet alene.

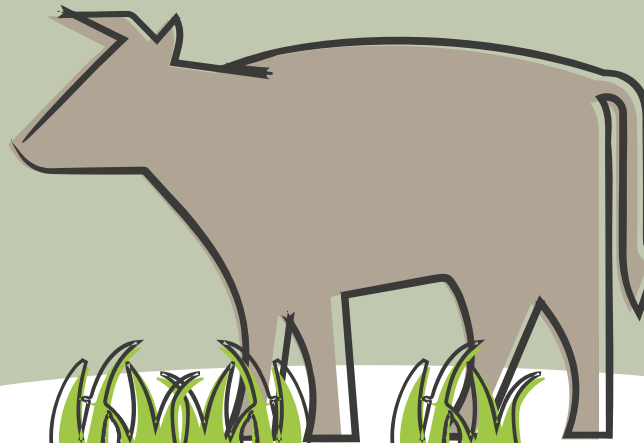
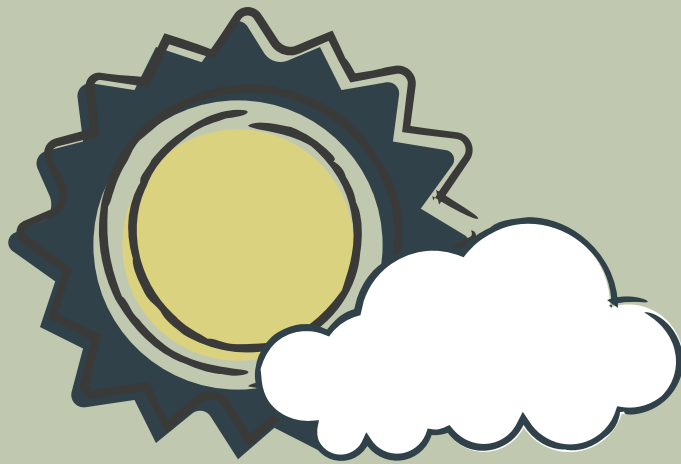
Selv i de sidstnævnte tilfælde vil afsætning af brint til ejerkommunerne endvidere udgøre en ny aktivitet for elforsyningsvirksomheden, som vil kræve Energitilsynets godkendelse efter elforsyningslovens § 37 a, stk. 1.

3.4 SMÅ ELPRODUKTIONSANLÆG

En række kommuner har etableret såkaldte minikraftværker til forsyning af egne bygninger som fx skoler og haller. Minikraftværkerne er typisk baseret på naturgas. Selvom de er tilsluttet elnettet, afsættes overskydende elektricitet ikke hertil, men bruges til at opvarme bygningen via en varmepumpe. Elproduktionskapaciteten overstiger normalt ikke 0,25 MW.

Spørgsmålet er, om disse anlæg skal udskilles i særskilte selskaber efter elforsyningslovens § 4, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, selvom der altså alene er tale om mindre anlæg, der alene producerer til kommunens eget brug.

Det vil de efter vores vurdering skulle, jf. Energitilsynets tilsynets afgørelse af 20. april 2012 (j.nr 4-0604-0200-0009), hvorefter elproduktionsanlæg etableret ved en

række kommunale spildevandsselskaber var omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1).

Energitilsynet udtalte i den forbindelse, at der ikke gælder nogen bagatelgrænse i el-forsyningsloven, og at enhver form for elproduktion, som er direkte eller indirekte ejet af en kommune, således vil være omfattet af elforsyningslovens modregningsregler (og forudsætningsvis altså have karakter af elforsyningsvirksomhed efter elforsyningslovens § 2, stk. 1).

Dette svarer også til, hvad der er fast antaget i forhold til kommunale solcelleanlæg, hvor der tidligere opnåede dispensation fra kravet om selskabsudskillelse inden for rammerne af den såkaldte 20 MW-pulje.

For andre elproduktionsanlæg end solcelleanlæg gælder den almindelige dispensationsordning i elforsyningslovens § 2, stk. 4, dog stadig i fuldt omfang, hvorefter Klima-, energi- og bygningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser.

Dispensationsbeføjelsen er uddelegeret til Energistyrelsen. Styrelsen har i praksis fx dispenseret for elproducerende anlæg på rensningsanlæg. Dispensationerne er disse tilfælde givet, fordi der har været tale om forholdsvis små anlæg, som typisk har hørt sammen med øvrig

virksomhed, herunder særligt behandling af slam, som bliver lavet til biogas – og senere til elektricitet eller varme. Før indførelsen af 20 MW-puljen blev der endvidere dispenseret for solcelleanlæg med den begrundelse, at de ligner elproducerende anlæg på rensningsanlæg, hvor der også produceres elektricitet til ejendommens/anlæggets drift – og der i øvrigt er tale om forholdsvis små anlæg⁸.

Det er efter vores vurdering ikke udelukket, at Energistyrelsen med samme begrundelse, som der tidligere blev dispenseret for solcelleanlæg, også vil dispensere fra kravet om selskabsmæssig udskillelse i forhold mindre minikraftværker, hvor der alene produceres elektricitet til driften af den pågældende bygning.

4. Overordnet vurdering og anbefalinger

Sammenfattende er det vores vurdering, at kommunerne med hjemmel i den relevante forsyningslovgivning som udgangspunkt vil kunne deltage i alle de ovennævnte aktiviteter, dvs. opgradering af biogas, også til transportformål, samt anvendelse af elektrolyse til oplagring af vindmøllestrøm mv. og for så vidt også etablere små elproduktionsanlæg til forsyning af egne bygninger mv.

⁸ Dispensationspraksis er beskrevet i Energistirelsens notat af 19. juni 2013 (Klima-, Energi- og Bygningsudvalget 2012-13, L 199 Bilag 69).

"Sammenfattende er det vores vurdering, at kommunerne med hjemmel i den relevante forsyningslovgivning som udgangspunkt vil kunne deltage i alle de ovennævnte aktiviteter, dvs.

opgradering af biogas, også til transportformål, samt anvendelse af elektrolyse til oplagring af vindmøllestrøm mv..."

Derimod skal det bemærkes, at kommunerne ikke med hjemmel i forsyningslovgivningen vil kunne deltage i produktion af biogas til andre formål end rumopvarmning, herunder til transport eller med henblik på opgradering til anvendelse i naturgasnettet, med mindre det sker som led i en kollektiv varmforsyningsvirksomhed, hvor mindst 50 pct. af energiforbruget går til rumopvarmningsformål.

For så vidt angår opgradering af biogas, gælder endvidere den begrænsning, at der skal være om en tilknyttet aktivitet til en eksisterende naturgasforsyningsvirksomhed.

Vi anbefaler på den baggrund, at kommuner, som påtænker at etablere eller deltage i sådanne opgraderingsanlæg, indgår i et samarbejde med det pågældende regionale naturgasselskab herom.

Kommunale elforsyningsvirksomheder vil kunne producere brint ved hjælp af elektrolyse, hvis formålet er at oplagre elektricitet fra fx vindmøller for at sikre stabilitet i elproduktionen, men vil ikke kunne sælge brinten til tredjemand fx som brændstof til transportformål – i hvert fald ikke som led i sin hovedaktivitet.

Det gælder i realiteten også ved salg til ejerkommunen selv bl.a. pga. de organisatoriske begrænsninger, der gælder ved kommuners produktion til eget brug i medfør af kommunalfuldmagtsreglerne.

Derimod kan det principielt set overvejes, hvorvidt oplagret brint, hvor der ikke er afsætningsmuligheder for den resulterende elproduktion til nettet, vil kunne afhændes som et overskuds- eller biprodukt efter bekendtgørelsen om tilknyttet aktivitet § 3, stk. 2, nr. 1. Ud fra en reel betragtning må det dog nok anses for tvivlsomt.

Hvis en kommune i fremtiden måtte påtænke en sådan produktion af brint til eget brug, skal selve elektrolyseanlægget således være ejet af kommunen selv. Det er dog ikke til hinder for, at kommunen indgår i et tæt samarbejde om fælles drift af anlægget med sin elforsyningsvirksomhed, hvis anlægget teknisk set også vil kunne anvendes til oplagring af elektricitet.

Endelig skal vi med hensyn til allerede etablerede minikraftværker anbefale, at disse enten udskilles i selskabsform efter elforsyningslovens § 4, stk. 1, eller at der ansøges om dispensation fra kravet om selskabsudskillelse hos Energistyrelsen.

Aarhus den 31. august 2015

Pernille Aagaard Truelsen

Asger Janfelt

OM ET **ENERGISK** **NORDJYLLAND**

Et Energisk Nordjylland er et partnerskab bestående af 9 nordjyske kommuner samt Region Nordjylland og er støttet af Energistyrelsen. Projektet har til formål at kortlægge det nordjyske energisystem, herunder energiforbrug. Omdrejningspunkt for projektet er jobskabelse igennem omstillingen til en mere bæredygtig energiforsyning. I fællesskab og på tværs af kommunegrænser skal der arbejdes for et Nordjylland, der er selvforsynende med vedvarende energi. Se mere på hjemmesiden www.sepnord.dk.

FOR YDERLIGERE OPLYSNINGER **KONTAKT:**

THOMAS JENSEN (PROJEKTLEDER)

HJØRRING KOMMUNE
SPRINGVANDSPLEDSSEN 5

9800 HJØRRING

TELEFON: **72 33 67 20**

E-MAIL: **THOMAS.JENSEN@HJOERRING.DK**

